

برنامه برای تسویه بدهی ها

گامی ضروری و مثبت در راستای شفافیت و کاهش فشار بر ترازنامه مؤسسات بستانکار است. اگر منبع پرداخت، استقراض بیشتر از بانک مرکزی یا فروش دارایی های دولتی بدون پشتوانه باشد، تنها صورت مسأله تغییر کرده و بار توری آن به اقتصاد بازمی گردد. بنابراین، این اقدام تنها زمانی اثربخش خواهد بود که با اصلاحات ساختاری در سیاست های هزینه ای و درآمدزایی دولت همراه شود تا از ایجاد بدهی های جدید جلوگیری کند.

بررسی فرابودجه ۱۴۰۴ حاکی از تصمیم دولت برای پرداخت بخش بیشتری از بدهی ها به مؤسسات دولتی و بانک هاست.

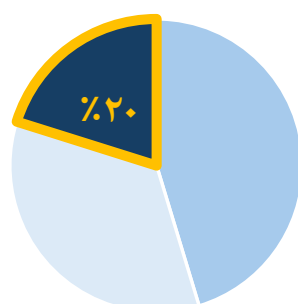
انباشت بدهی دولت به سازمان های دولتی و بانک ها یکی از کلیدی ترین چالش های اقتصاد ایران است که اثرات سرریز مخربی داشته است. این بدهی ها با ایجاد کسری بودجه عملیاتی در این مؤسسات، آنها را به سمت استقراض از سیستم بانکی سوق داده و ناترازی بودجه دولت را به کل شبکه بانکی و بخش کسب و کار تسری داده است.

در نتیجه، این امر به محدود شدن اعتبارات سالم، افزایش فشار نقدینگی و دامن زدن به تورم منجر شده است.

تصمیم دولت برای پرداخت بخش بیشتری از این بدهی ها در فرابودجه ۱۴۰۴،

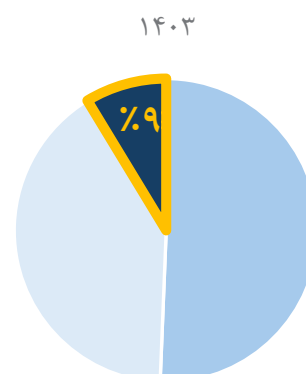
اجزای فرابودجه
در ۱۴۰۴

- سهم هدفمندی یارانه ها
- سهم نیروهای مسلح و سایر دستگاه ها از منابع نفتی
- سهم تادیه بدهی دولت به بانک ها، تامین اجتماعی و سایر



انباشت بدهی دولت به سازمان ها در سال های اخیر، ناترازی دولت را به سایر بخش های اقتصاد تسری داده است.

بررسی فرابودجه ۱۴۰۴ حاکی از تصمیم دولت برای پرداخت بخش بیشتری از بدهی ها به مؤسسات دولتی و بانک هاست.



بهره وری عوامل تولید به کجای می رسد؟

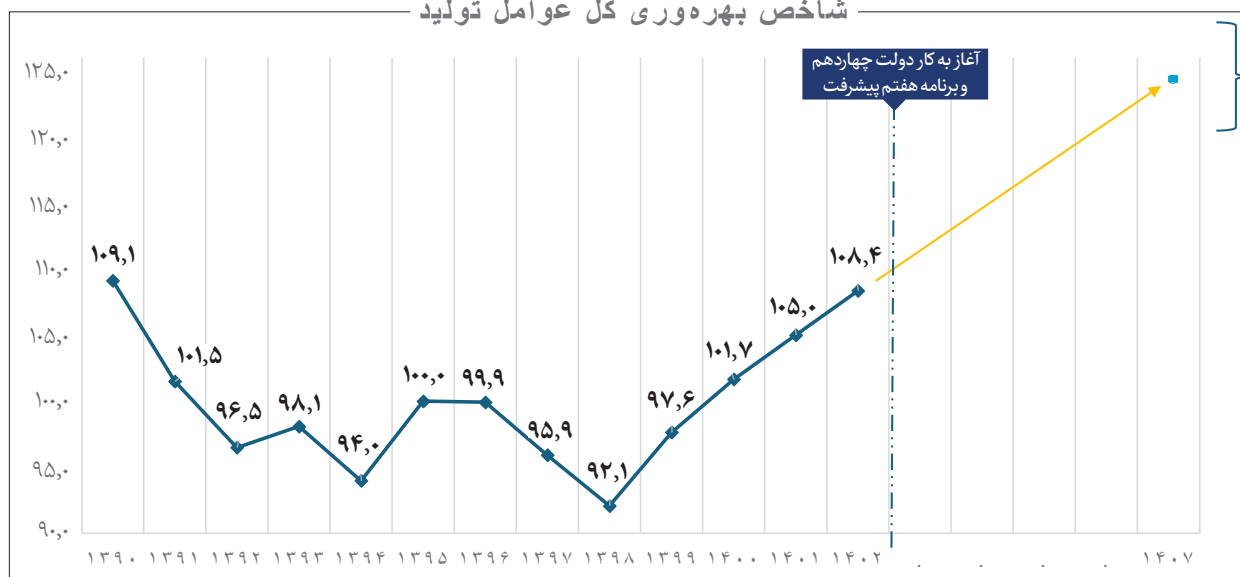
کنیم. همان طور که در نمودار می بینید، پس از یک کاهش محسوس در اواسط دهه ۹۰، شاهد یک بهبود تدریجی و آرام از سال ۱۳۹۸ به بعد هستیم که تا سال ۱۴۰۲ ادامه داشته است. اما نکته کلیدی، پیش بینی رشد سالانه ۲.۸ درصدی این شاخص از سال ۱۴۰۲ به بعد است که هدف را به رقم حدود ۱۲۵ در سال ۱۴۰۷ می رساند.

رسیدن به این هدف بلندپروازانه اما ممکن، نیازمند عزم ملی و اجرای اصلاحات ساختاری است. این نمودار نه فقط یک خط که یک نقشه راه برای آینده اقتصاد ایران است.

برای اقتصاد ایران که با محدودیت منابع روبه روست تنها راه نجات خلق ثروت بیشتر با همان منابع موجود است، این یعنی افزایش بهره وری که برای رسیدن به آن باید از مسیر ثبات اقتصادی، ارتقای فناوری، آموزش نیروی کار و اصلاح نظام مالی عبور کرد.

نمودار پیش رو، مسیر بهره وری کل عوامل تولید در اقتصاد ایران را از سال ۱۳۹۰ تاکنون و همچنین یک چشم انداز هدف برای سال ۱۴۰۷ روایت می کند. به زبان ساده، «بهره وری کل» یعنی ما چقدر از منابع مان (مثل نیروی کار، سرمایه، ماشین آلات) به شکل هوشمندانه و کارا استفاده می کنیم تا ثروت بیشتری خلق کنیم.

شاخص بهره وری کل عوامل تولید



شاخص بهره وری عوامل تولید طبق برنامه هفتم پیشرفت باید سالانه ۲٫۸ درصد رشد کند و به رقم ۱۲۴٫۴ تا افق ۱۴۰۷ برسد.

آغاز به کار دولت چهاردهم و برنامه هفتم پیشرفت